

DÅTID

(PRETERITUM)

FINITA VERBET ÄR ALLTID I PRETERITUM

- TIDEN ÄR I FOKUS

KÄND OCH AVSLUTAD TID

När gjorde du det?

Jag bodde i Hofors i 10 år. (bor inte kvar)

Jag kom hem igår.

Han bakade en kaka igår. (kakan kanske finns kvar)

DÅTID (före nu)

(HAR + SUPINUM)

FINITA VERBET ÄR ALLTID I PRESENS

- RESULTATET ÄR I FOKUS

OKÄND OCH AVSLUTAD TID

Vad har du gjort?

Jag har kommit hem.

- KÄND OCH PÅGÅENDE TID

Jag har kommit hem idag.

- NÄR NÅGOT PÅBÖRJADES

I DÅTID OCH FORTSÄTTER

= PÅGÅENDE

Jag har bott i Hofors i 10 år. (bor fortfarande)

Alex har studerat länge.

Han har bakat en kaka. (kakan finns kvar)

(DET SOM HAR HÄNT HAR EN

KOPPLING TILL NUET

- HANDLINGEN PÅGÅR FORTFARANDE

ELLER HAR EFTERLÄMNAT ETT)

RESULTAT

NUTID

(PRESENS)

KOPPLING TILL NU

- PÅGÅENDE AKTIVITET

Jag bor i Hofors.

Jag kommer hem nu.

Han bakar en kaka.

- EN VANA

Jag bor i Hofors varje sommar.

Jag kommer hem varje dag kl 17.

Han bakar på söndagar.

BEHÖVER + INFINITIV (TIPS)

Du behöver studera för att klara provet imorgon.

BORDE + INFINITIV (TIPS)

Jag borde studera ikväll för att klara provet imorgon.

FRAMTID (efter nu)

(HJÄLPVERB + INFINITIV) (PRESENS)

PRESENS+TID

Jag flyttar till Hofors imorgon.

Jag kommer hem på torsdag.

Han bakar en kaka ikväll.

KOMMER ATT + INFINITIV (TROR)

Jag kommer att flytta till Hofors nästa år.

Jag kommer att baka om jag hinner.

Det kommer att regna imorgon.

SKA + INFINITIV (BESTÄMT)

Jag ska flytta till Hofors imorgon.

Han ska baka på söndag.

TÄNKER + INFINITIV (EN PLAN)

Jag tänker baka om jag hinner.

Jag tänker stanna hemma idag.

FÅR + INFINITIV (REGLER)

Man får inte köra bil utan körkort.

KAN + INFINITIV (KUNSKAP)

Man kan köra bil utan körkort.

MÅSTE + INFINITIV (INTE VÄLJA)

Jag måste flytta till Hofors nästa år.

Kalle måste baka en kaka imorgon.

SKULLE VILJA + INFINITIV (ÖNSKAN)

Vi skulle vilja köpa ett hus.

Jag skulle vilja åka bil till jobbet-

FÖRE DÅ

HADE+SUPINUM

PRETERITUM I PRETERITUM

- NÅGOT HÄNDE FÖRE

EN ANNAN HÄNDELSE

I DÅ-TID

Han hade somnat när hon *kom* hem

EFTER DÅ

SKULLE/TÄNKTE+INFINITIV

- NÅGOT HÄNDE EFTER EN VISS

TID I DET FÖRFLUTNA

Hon skulle ringa honom när hon kom hem.

- NÅGOT MAN SKULLE GÖRA MEN DET

BLEV INTE SÅ

Kalle skulle jobba på ICA

idag men han var sjuk.

Vi skulle komma, men vi

hann inte.

MÅNGA VERB KAN ANVÄNDAS SOM BÅDE HUVUDVERB OCH HJÄLPVERB,

EX HUVUDVERB- JAG TÄNKER PÅ DIG (NU) – JAG TÄNKTE PÅ DIG (DÅTID) – JAG HAR TÄNKT PÅ DIG (DÅTID)

EX HJÄLPVERB - JAG TÄNKER CYKLA IMORGON (FRAMTID) – JAG TÄNKTE CYKLA IGÅR (DÅTID) - JAG HADE TÄNKT CYKLA IGÅR (DÅTID)

ALLTSÅ - MÅNGA HJÄLPVERB KAN ANVÄNDAS BÅDE I DÅTID OCH I FRAMTID MEN MÅSTE BÖJAS BEROENDE PÅ TEMPUS (TID)

VANLIGA HJÄLPVERB (IBLAND ANVÄNDS DE SOM HUVUDVERB)

NU/PRESENS

FÅR

KAN

BÖR

VILL

MÅSTE

TÄNKER

BEHÖVER

BRUKAR

DÅ/PRETERITUM

FICK

KUNDE

BORDE

VILLE

VAR TVUNGEN

TÄNKTE

SKULLE

HADE

BEHÖVDE

BRUKADE

FÖRE NU/SUPINUM

BORDE HA

HAR

EFTER NU/INFINITIV

FÅR

KAN

BORDE

VILL

MÅSTE

TÄNKER

SKA/SKULLE

BEHÖVER

KOMMER ATT